

ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Εἰς τὴν Κυριακὴν

Ἐπειδὴ καὶ τῆς Κυριακῆς ἡ ἡμέρα με ἀναφέρει τοῦ Κυρίου μου τὴν παντοδυναμίαν, με τὴν ὁποίαν ἔπλασε τὸν κόσμον του καὶ ἐξηγόρασε τὸν ἄνθρωπον, διὰ τοῦτο, παντοδύναμε Κύριε, καὶ Σωτήρ μου φιλόνηθε, σὲ προσκυνῶ, καὶ σὲ εὐχαριστῶ πολλὰ διὰ ὅλαις ταῖς χάραις, ὅπου ἔκαμες ὁλονῶν τῶν πλασμάτων σου. Χαίρει δίχως ἄλλο καὶ εὐφραίνεται ἡ καρδία μου, στέκωντας νὰ λογιάζω πῶς ἐσὺ εἶσαι ἓνας μόνος Θεός, ἅγιος, σοφός, ἐλεημονητής, φροντιστής, καλός, μεγαλοδύναμος, ἄπειρος, καὶ εἰς ὀλίγα λόγια, κανένα καλόν, καμμία δόξα καὶ ἀρετὴ δὲν σοῦ λείπει. Χαίρω ἀκόμη, πῶς ἐσὺ ὁ ἓνας Θεὸς εἶσαι εἰς τρία πρόσωπα, Πατήρ, Υἱὸς καὶ ἅγιον Πνεῦμα. Ἄς συγχυσθῶσι, Θεέ μου, οἱ ἄπιστοι, ὅπου προσκυνοῦσιν ἄλλους θεοὺς ἔξω ἀπὸ ἐσένα, διότι ἄλλος Θεὸς δὲν εἶναι παρὰ μόνος ἐσύ. Διὰ τοῦτο κάμε νὰ προκόψουν οἱ Χριστιανοὶ εἰς κάθε λογῆς καλόν, δόξαν

καὶ ἀρετὴν, ὅπου γνωρίζουσι μόνον ἑσένα τὸν ἀληθινὸν Θεόν, καὶ σὲ ὁμολογοῦσι, καὶ σὲ δοξάζουν, καὶ σὲ προσκυνοῦν, καὶ πάντοτε σὲ δουλεύουν με ὅλην τους τὴν καρδίαν καὶ δύναμιν. ὦ Πάτερ ἅγιε, ἐλέησόν μας· ὦ εὐλογημένε Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, λύτρωσαί μας ἀπὸ τὸν Ἄδην· ὦ ἅγιον Πνεῦμα, δός μας τὴν χάριν καὶ τὴν σκέπην σου. Ναί, Κύριέ μου, καὶ πλάστη μου, ἄκουσε τῆς ἁμαρτωλῆς μου ψυχῆς τὰς παρακλήσεις καὶ τὰ ζητήματα, καὶ δός μοι χάριν, σὲ παρακαλῶ με μεγάλην ταπείνωσιν, νὰ τιμήσω τὴν σημερινὴν ἁγίαν Κυριακὴν κατὰ τὸν ὀρισμὸν σου, καὶ τὴν προσταγὴν τῆς Ἐκκλησίας σου τῆς μητρὸς μου, χαρίζωντάς μου μίαν ἀληθινὴν μετανόησιν εἰς ὅλα μου τὰ κρίματα, ὅπου ἔπταισα τῆς βασιλείας σου, καὶ τῆς ψυχῆς μου, καὶ τοῦ πλησίον μου. Παρακαλῶ σε, πολυέλεε Κύριε, καὶ αἰώνιε Θεὲ ν' ἀλησμονήσης ἀπὸ τὴν σήμερον τὰς πολλὰς μου ἁμαρτίας, κυττάζωντας τὸ πλῆθος τῆς ἐλεημοσύνης σου· καὶ ἀκόμη σὲ εὐχαριστῶ (κλίνωντας εἰς τὴν γῆν τὸ πρόσωπον) εἰς ὅλα τὰ καλὰ καὶ τὰς βοηθείας, ὅπου μοῦ κάνεις καθημερινὰ ἕως τὴν σήμερον· τὸ περισσότερο εἰς τὴν ξανακαι-

νούργωσιν τῆς ψυχῆς μου καὶ τὴν ἐλευθερίαν της, καὶ εὐσπλαχνίαν καὶ ὑπομονὴν σου, ὅπου δὲν μὲ ἐπαίδευσες κατὰ τὸ πλῆθος τῶν κακῶν μου, ἀλλὰ μὲ ὑπομένεις κατὰ τὸ πέλαγος τῆς ἐλεημοσύνης σου.

Ζητῶ σου ἀκόμη Κύριέ μου Ἰησοῦ Χριστέ, νὰ μέ δώσης χάριν νὰ περάσω καλὰ καὶ ἅγια, τούτην τὴν ἐβδομάδα, δίχως νὰ σὲ πταίσω, ἢ μὲ νοῦν ἢ μὲ θέλησιν ἢ μὲ λόγον, ἢ μὲ πράξιν, εἰς τιμὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς ἁγίας Μητρός σου, καὶ τῆς τριημέρου σου Ἀναστάσεως, καὶ τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, ὅπου κατέβη τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς εἰς τοὺς Ἀποστόλους σου. Ξεχωριστὰ σοὶ παραδίδω εἰς τούτην μου τὴν προσευχὴν, πᾶσαν ψυχὴν τεθλιμμένην, καὶ βασανισμένην νὰ τὴν βοηθῆς, καὶ νὰ τὴν παρηγορῆς κατὰ τὴν μεγάλην σου σοφίαν, καὶ ἀδιήγητον δύναμιν· καὶ ἀκόμη διὰ τὰ ἅγια σου Πάθη, καὶ τὸν δεδοξασμένον θάνατον, δὸς νόησιν τῶν ἁμαρτωλῶν, νὰ γνωρίσουν τοῦ λόγου τους, καὶ τὰς ἁμαρτίας τους νὰ τὰς μετανοήσουν, καὶ νὰ τὰς διορθώσουν μὲ τὴν ἐξομολόγησιν, καὶ νὰ τὰς μισήσουν, καὶ νὰ

τάς σχολάσωσι με τὸ ἔργον, καὶ νὰ εὐρεθῶσι παρασκευασμένοι, καὶ κοινωνημένοι με καθαρὰν καρδίαν εἰς τὴν ὥραν τοῦ θανάτου τους· καὶ ἀξιώσαί τους ὅλους ζωντανούς, καὶ ἀποθαμμένους εἰς τὴν βασιλείαν σου, κατὰ τὴν παρακάλεσιν τῆς Ἐκκλησίας σου. Ἐξαγόρασέ μας με τὸ Αἷμα σου· ἀνάστησέ μας με τὴν Ἀνάστασίν σου· ἀνέβασέ μας εἰς τοὺς οὐρανοὺς με τὴν Ἀνάληψίν σου, ὅλους τοὺς Χριστιανούς, ὅπου σὲ πιστεύομεν, νὰ σὲ δοξάζωμεν αἰώνια. Ἀμήν.

Εἰς τὴν Δευτέραν

ὦ αἰώνιε Θεέ, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, με μεγάλην καὶ βαθεΐαν ταπεινώσιν τῆς καρδίας μου γνωρίζω καὶ ὁμολογῶ, πῶς πταίω καθημερούσιον τῆς θείκῃς σου ἀγάπης· διὰ τοῦτο σήμερον, ὅπου εἶναι Δευτέρα, καὶ ἀρχὴ τῆς ἑβδομάδος, σὲ ζητῶ νὰ μοὶ τὰ ἀφήσης, καὶ νὰ μὲ τὰ συγχωρήσης, παρακαλῶντας ταπεινὰ τὴν μεγάλην σου εὐσπλαχνίαν, νὰ μοὶ δώσης χάριν, νὰ βάλω καλὴν ἀρχὴν νὰ φροντίζω, καὶ νὰ κοπιῶ διὰ τὴν ψυχὴν μου, διὰ τὴν ὁποίαν ἀπέρασες τόσους κόπους καὶ πειρασμοὺς εἰς τὴν ἁγίαν σου Σταύρωσιν, διὰ νὰ ἐλευθερώσης τὸ πλάσμα σου· διὰ τὰ ὁποῖα ἀποκοτῶ καὶ σὲ ζητῶ, Θεὲ καὶ πλάστη μου, νὰ στερεωθῶ ἀπὸ τὴν σήμερον εἰς τὸ καλόν, ἕως τὸ τέλος τῆς ζωῆς μου, εἰς τιμὴν καὶ δόξαν τῆς βασιλείας σου, καὶ ἐλευθερίαν ἐδικὴν μου. ὦ Θεέ μου καὶ πλάστη μου, σήμερον σοὶ παραδίδω τὴν ψυχὴν, τὸ κορμί μου, καὶ τὴν θέλησίν μου, παρακαλῶντας σε νὰ κάμῃς νὰ

γέννη τὸ θέλημά σου εἰς ἐμέ, καθὼς σὲ ἀρέσει. Δί-
δε μου ὑπομονὴν νὰ ὑποφέρω, καὶ παιδεύσαι με
προσωρινὰ εἰς τοῦτον τὸν κόσμον πολυέλεε, καὶ
ἄχι εἰς τὸν αἰώνιον· καὶ συγχώρησαι ζωντανούς
καὶ ἀποθαμμένους κατὰ τὰς παρακλήσεις τῆς Ἐκ-
κλησίας σου καὶ ἀξίωσε καὶ ἐμέ, καὶ τοὺς λοιποὺς
εἰς τὸν Παράδεισον, νὰ χαιρώμεθα τὴν δόξαν σου.
Εἰς τοῦτο βάνω μεσίτας τοὺς ἀγίους Ἀγγέλους
σου, λέγωντας πρὸς αὐτοὺς διὰ νὰ μᾶς βοηθήσουν
μὲ τὰς παρακλήσεις των. Ὡ οὐράνιοι Λειτουργοί
καὶ ὑπηρέται τοῦ Θεοῦ, φύλακες τῶν ἀνθρώπων
καὶ ἐχθροὶ τῶν διαβόλων, χαιρετῶ σας, μακάρια
Πνεύματα, καὶ χαίρω διὰ τὴν δόξαν σας, διότι πά-
ντα σεῖς στέκεσθε ἄγρυπνοι εἰς τὰ θελήματα τοῦ
Αὐθέντου μας, μὲ πολλὴν γληγορότητα καὶ ἐμ-
πιστοσύνην· σεῖς πάντα σκοπεῖτε καὶ δὲν κοιμᾶσθε,
πάντα δουλεύετε, καὶ δὲν κουράζεσθε· πάντα πο-
λεμεῖτε, καὶ πάντα νικᾶτε· διότι ἄλλη δὲν εἶναι ἡ
φροντίς σας, παρὰ μόνον νὰ κυνηγῆτε καὶ νὰ παι-
δεύητε, καὶ νὰ διώχνητε τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Θεοῦ
ἀπὸ τὸ πλάσμα του. Ὡ εὐλογημένοι ἐπιμεληταὶ
τῶν ἀνθρώπων, προσκυνῶ σας καὶ εὐχαριστῶ σας

διὰ τὴν καθημερούσιον βοήθειαν, ὅπου μᾶς δίδετε, διὰ τὰς φωτίσεις, ὅπου μᾶς ὀδηγεῖτε διὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, ὅπου συχνοζητεῖτε διὰ λόγου μας, καὶ ξεχωριστὰ σᾶς δοξολογῶ, διὰ ὅλην τὴν φροντίδα, ὅπου ἔχετε ὅλοι διὰ ἐμὲ τὸν ἀνάξιον καὶ ἄτυχον ἁμαρτωλόν. Καὶ σὺ ὦ ἅγιε καὶ καλέ μου Ἄγγελε, φύλακα τῆς ζωῆς μου, καὶ Μιχαὴλ Ἀρχάγγελε, βοηθέ μου, μὴ με συχαθῆτε νὰ μὲ ἀφήσητε ἔρημον, ἀλλὰ φυλάσσετε με ἡμέραν καὶ νύκτα, ὥστε μὲ καλὴν μετάνοιαν νὰ παραδώσητε τὴν ψυχὴν μου εἰς τὸν Θεὸν καὶ πλάστην μου· καὶ ἀγκαλὰ καὶ ἐγὼ νὰ μὴ σᾶς ἀκούω, καὶ νὰ μὴ δέχωμαι τὰς φωτίσεις καὶ τὰς ὀδηγίας, ὅπου μοι φέρετε διὰ τὸ καλὸν μου, μ' ὅλον τοῦτο ἔχοντες τὴν φροντίδα τῆς ψυχῆς μου, κρατήσατε τὴν δύναμιν τοῦ πειρασμοῦ, διὰ νὰ μὴ με καταπλακώση· καὶ ἐλευθερώσατέ με ἀπὸ ὅλους τοὺς ἐχθροὺς ὄρατοὺς καὶ ἀοράτους, διὰ νὰ μὴ πταίσω πλέον τοῦ Κυρίου μου, καὶ ἀξιώσατέ με νὰ σᾶς ἰδῶ εἰς τὸν θάνατόν μου νὰ μὲ παρασταθῆτε, καὶ νὰ ἐλευθερώσητε τὴν ψυχὴν μου, καὶ νὰ τὴν φέρητε εἰς τοὺς οὐρανοὺς, νὰ προσκυνῇ τὴν δόξαν τοῦ προσώπου του, καὶ νὰ

βλέπη τὴν χαρὰν τῶν Ἁγίων του· καὶ ἐκεῖ νὰ σᾶς
εὐχαριστῶ, διὰ τὴν ἔγνοιαν, καὶ φροντίδα, ὅπου
ἐπήρατε διὰ λόγου μου καὶ νὰ διηγοῦμαι τὴν κα-
λωσύνην σας. Ἀμήν.

Εἰς τὴν Τρίτην

ὦ Κύριε καὶ Θεέ μου, τὴν σήμερον στέκομαι καταδικασμένος ἔμπροσθεν εἰς τὸ ἅγιόν σου πρόσωπον, καὶ ὁμολογῶ τὴν ἀναξιότητα καὶ ἀδυναμίαν μου, καὶ τὴν ἀκαταστασίαν καὶ μεγάλην πτωχείαν μου. Διὰ τοῦτο, βρύσις γλυκυτάτη, καὶ πέλαγος τῆς ἐλεημοσύνης, παρακαλῶ νὰ ἀνοίξης τοὺς καταρῥάκτας τοῦ οὐρανοῦ, καὶ νὰ βρέξης καὶ εἰς ἐμὲ τὴν καλωσύνην τῆς εὐσπλαχνίας σου διὰ νὰ ἡμπορέσω νὰ βγάλω δάκρυα, νὰ κλαύσω, καὶ νὰ ξεπλύνω, καὶ νὰ λαμπρύνω τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τὰς βρωμεράς μου ἁμαρτίας, μὲ μίαν ἀληθινὴν καὶ στερεὰν μετάνοιαν. Εἰς τοῦτο βάνω μεσίτην τὸν

Πρόδρομόν σου Βαπτιστήν Ἰωάννην νὰ σέ παρα-
καλέσῃ νὰ μοὶ δώσης τὴν χάριν, λέγωντας πρὸς
αὐτόν: ὦ Διδάσκαλε τῆς μετανοίας, λύχνε λαμ-
πρότατε τοῦ μεγάλου Ἡλίου, τοῦ δεδοξαμένου
Χριστοῦ, δέξαι τὴν ἐλεεινὴν μου παράκλησιν. ὦ
μεγαλώτατε Προφῆτα (καθὼς αὐτὸς ὁ Χριστὸς ὁ
Υἱὸς τοῦ Θεοῦ σὲ ὠνόμασεν εἰς τὸ Εὐαγγέλιόν του)
ὅπου ἔλυσες τὰ στειωτικὰ τῶν γονέων σου, ὅπου
ἐφανέρωσες τὸν Δεσπότην Χριστὸν εἰς τὸν λαόν,
ὅπου τὸν ἐβάπτισες εἰς τὸν Ἰορδάνην, ὅπου εἶδες
σχισμένους τοὺς οὐρανοὺς, ὅπου ἤκουσες τὴν Πα-
τρικὴν φωνήν, ὅπου εἶδες τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον νὰ
καταβαίνει εἰς αὐτὸν ὡς περιστέρα· ἄκουσε τὸ ζή-
τημά μου καὶ τὸν πόνον μου, καὶ ἄψαι τὸν λύχνον
τῆς ἀμαρτωλῆς μου ψυχῆς καὶ φώτισαί με με τὴν
χάριν σου, διότι ἐγὼ εἶμαι μολυσμένος με τοὺς
κακοὺς μου καὶ αἰσχροὺς λογισμοὺς, διότι ἀφά-
νισα τὴν πατρικὴν μου κληρονομίαν καὶ ἔγινα
ὅμοιος με τὰ ἀνόητα ζῶα, καὶ βρίσκομαι εἰς τὰ
γῆινα, ὁμοῦ με ἐκεῖνα ὁ ταλαίπωρος, δίχως νὰ
φροντίζω ποτέ μου διὰ τὰ οὐράνια. Ἀληθινά,
Ἄγγελε τοῦ Θεοῦ, γῆϊνε καὶ οὐράνιε ἄνθρωπε,

ἐγὼ ἀπέρασα ὅλους τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὰς ἀσω-
τίας καὶ ἀτύχους πράξεις, καὶ πάντα κυλιοῦμαι
εἰς τὸν βόρβορον, καὶ εἰς τὴν λάσπην τῆς ἀνομίας,
ὡσάν χοῖρος. Δίχως ἄλλο ἐγὼ ὁ κακοῤῥίζικος, τὸ
κακόγνωμον γέννημα, δὲν ἀπέρασα οὐδέ ἡμέραν,
οὐδὲ ὥραν, οὐδὲ στιγμήν εἰς τοῦ Κυρίου τό θέλη-
μα, μόνον εἰς τοῦ ἐχθροῦ μου τὰ θελήματα, δεμέ-
νος καὶ συρμένος θεληματικῶς μου ἀπ' αὐτόν, ὡς
τὸν Σαμφὼν ἀπὸ τοὺς Φιλισταίους, θανατωμένος
εἰς τὸν τάφον τῆς κακῆς μου ἐπιθυμίας, ὡς τὸν πα-
λαιὸν Ὀλοφέρνην, ὅστις ἐμέθυε περισσότερο ἀπὸ
τὴν κακὴν του ἐπιθυμίαν, παρὰ ἀπὸ τὸ κρασί, ὅπου
τὸν ἐμέθυσεν ἢ φρονίμη καὶ ἀνδρειωμένη Ἰουδήθ,
καὶ ἐλεεινά, ὡς ἀνάξιον τῆς ζωῆς, τὸν ἐθανάτω-
σεν. Ἀλλὰ παρακαλῶ σε, ἀνάστησαί με μὲ τὴν με-
σιτείαν σου ἀπὸ τοῦτον τὸν θάνατον ὡσάν ὅπου
παραστέχεσαι εἰς τὸν οὐράνιον Κριτὴν καὶ Βασι-
λέα αἰώνιον, κάνωντάς τον νὰ μὲ σπλαχνισθῇ,
ὡσάν ὅπου ἔχεις πολλὴν παρῤῥησίαν καὶ θάρρος εἰς
τὴν ἀγάπην του· ἐξάπλωσε τὴν χεῖρα σου ὅπου
τὸν ἐβάπτισες, καὶ χάλασε τοὺς κακοὺς λογισμοὺς,
καὶ τὰς γνώμας μου, καὶ δυνάμωσαί με νὰ τελει-

ώσω εἰς τὴν καλὴν στρατὰν τοῦ Θεοῦ, τὴν ζωὴν μου· καὶ καθὼς ἐδίδασκες τὸν λαὸν ζῶντος σου μετὴν γλῶσσαν σου, οὕτω καὶ τώρα δίδασκε καὶ ἐμὲ τὴν χάριν σου, καὶ φώτιζε τὸν νοῦν μου ἀκατάπαυστα εἰς τοῦ Κυρίου σου τὰ προστάγματα καὶ ἀποδίωχνε ἀπὸ λόγου μου ὅλα τῆς ψυχῆς τὰ ἐναντία, καὶ ἐλευθέρωσαί με ἀπὸ τὴν αἰώνιον κόλασιν, καὶ ἀξιώσέ με εἰς τὴν βασιλείαν ὅπου χαίρεισαι τὴν οὐράνιον, διὰ νὰ ἐπαινῶ, καὶ νὰ δοξάζω τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡ Προφῆτα καὶ Βαπτιστά, γράψον τὰ λόγια μου γλυπτὰ μέσα εἰς τὴν καρδίαν σου, καὶ τὰ ἐδικά σου εἰς τὴν ἐδικήν μου, νὰ τὰ ἐνθυμοῦμαι καὶ νὰ τὰ φυλάσσω, ὥστε νὰ τελειώσω τὴν ἐξορίαν μου· καὶ παραστάσου με εἰς τὴν ὥραν τοῦ θανάτου μου, νὰ μὲ φυλάξης ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας μου, καὶ νὰ μὲ φέρης συγχωρημένον εἰς τὸν Δεσπότην μου· καὶ παρακάλει ἀκόμη διὰ ὅλον τὸν κόσμον, νὰ δώσῃ εἰς τοὺς Χριστιανούς, ζωντανούς καὶ ἀποθαμμένους, βοήθειαν, καὶ νὰ τοὺς δίδῃ ὀλονῶν, ὡς μεγαλοδύναμος, ὅλα τὰ χρειάζόμενα, καὶ νὰ τοὺς ἀξιώσῃ τὴν βασιλείαν του. Ἀμήν.

Εἰς τὴν Τετάρτην

Μεγαλώτατέ μου, καὶ ἀγαπημένε Δέσποτα, ἐνθυμοῦμαι τὴν σήμερον, πῶς ἐγεννήθης ἄνθρωπος ἀπὸ τὴν ἁγίαν Παρθένον, εἰς τὸ σπήλαιον καὶ πῶς εἰς τέτοιαν ἡμέραν ἐπουλήθης διὰ τριάντα ἀργύρια ἀπὸ τὸν ἐπίβουλον μαθητὴν καὶ προδότην σου, διὰ νὰ ἐξαγοράσης ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἀπὸ τοῦ διαβόλου τὰς χεῖρας· διὰ τὸ ὁποῖον ἡ Ἐκκλησία κρατεῖ τὴν Τετάρτην, ὡς καὶ τὴν Παρασκευὴν καὶ διαβάζει σταυρώσιμον κανόνα, καὶ τὴν νηστεύει ὁμοίως, κατὰ τὸν κανόνα τὸν Ἀποστολικόν. Διὰ τοῦτο σὲ παρακαλῶ νὰ μὲ λυπηθῆς καὶ νὰ μὲ πονέσης τὸν ἀπάνθρωπον, καὶ νὰ ἐξαγοράσης καὶ ἐμὲ τὸν προδότην καὶ καθημερινὸν φονέα σου καὶ τοῦτο νὰ τὸ κάμης, διὰ νὰ τιμῶ τὴν ἁγίαν σου Γέννησιν, καὶ νὰ προσκυνῶ τὴν Θεότητά σου, καὶ νὰ μοὶ δώσης συγχώρησιν τῶν πολλῶν μου ἁμαρτιῶν, καὶ ὄλων τῶν ζωντανῶν καὶ ἀποθαμμένων, κατὰ τὴν παρακάλεσιν τῆς Ἐκκλησίας

μου, καὶ δύναμιν νὰ ἀντιστέκωμαι τῆς κακίας τοῦ
κορμιοῦ καὶ τῆς ψυχῆς μου, καὶ νὰ καταδεχθῆς
τὴν μικρὰν μου δέησιν, καὶ οὐδαμινὴν προαίρε-
σιν, ὅπου λυποῦμαι, διότι σὲ ἐλύπησα, καὶ πι-
κραίνομαι, διότι σὲ ἐσκανδάλισα ἄμετρα. Ἀκό-
μη σὲ φέρω τὸν ἑμαυτόν μου, καὶ τὸν παραδίδω
θεληματικῶς, καθὼς μοὶ πρέπει νὰ μὲ παιδεύσης
καὶ ὡς καλὸς ἰατρὸς μὲ πικρὰ ἰατρικά, καθὼς θέ-
λεις, νὰ μὲ ἰατρεύσης· ὅτι ἄλλος δὲν ἤμπορεῖ νὰ
μὲ θεραπεύσῃ ψυχικὰ καὶ σωματικὰ, παρὰ σὺ ὁ
ἴδιος Θεός, καὶ πλάστης μου· ὅθεν εἰς σὲ παραδί-
δομαι, μὲ ὅλην μου τὴν ἐλπίδα, πιστεύωντας, ὅτι
καθὼς ἐκαταδέχθης νὰ πωληθῆς· διὰ ὄνομά μου,
ἔτσι θέλεις με χαρίσει καὶ τώρα τὴν ἐλεημοσύνην
σου, νὰ μὲ ἐξαγοράσῃς ἀπὸ τὴν αἰώνιον κόλασιν,
καὶ νὰ μὲ βάλῃς εἰς τὴν βασιλείαν σου. Μὴ παρα-
χωρήσῃς ἀπὸ ἐμέ, ὅπου εἶμαι χειρότερος προδό-
της σου ἀπὸ τὸν Ἰούδαν· μὴν ἀφήσῃς πλέον νὰ ἔχω
εἰς τὴν καρδίαν μου τὴν κακὴν γνώμην, ὅπου εἶχεν
ἐκεῖνος· μὴ μὲ ἀφήσῃς νὰ σὲ πουλῶ, διὰ τὰ οὐδε-
τιποτένια πράγματα τοῦ κόσμου· μὴ με παραι-
τήσῃς νὰ σὲ ἀγκαλιάζωμαι, καὶ νὰ σὲ φιλῶ μὲ δό-

λια φιλήματα, με τὰ πορνικὰ χεῖλη μου, μηδὲ νὰ
σὲ λέγω, τὸ Χαῖρε Ραββί, με τὸ μιαρὸν στόμα μου,
οὐδὲ νὰ σὲ παραδίδω εἰς τὰς παρανόμους μου πρά-
ξεις, νὰ σὲ σταυρώνωσι καθημερούσιον· οὐδέ εἰς
τοὺς κακοὺς λογισμοὺς νὰ σὲ ἐμπαίζουσι ὡσὰν οἱ
Ἰουδαῖοι εἰς τὸν καιρὸν, ὅπου σὲ ἐφόνευσαν· ἀλλ’
ὡς τὴν πόρνην νὰ σὲ λούσω, ἀντὶ με μύρον, με τῶν
ὀμματίων μου τὰ δάκρυα, με τὴν ὁποίαν ἀντάμα
νὰ σὲ ἀκούσω τὸ “Ἀφένονται σοι αἱ ἁμαρτίαι σου”.
Ἀμήν.

Εἰς τὴν Πέμπτην

Υἱὲ καὶ Λόγε τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, καθὼς τὴν σημερινὴν ἡμέραν ἐσηκώθης ἀπὸ τὸ Δεῖπνον, καὶ ἔνιψες μὲ μεγάλην ταπείνωσιν τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, καὶ τοῦ Προδότου, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἑσπέραν τοὺς ἐπαράδω-

σες τὴν ἁγίαν σου Σάρκα, καὶ τὸ Αἷμα σου, πιά-
νωντας μὲ τὰς ἁγίας χεῖράς σου ἄρτον, καὶ οἶνον,
καὶ εὐλογῶντας τα, καὶ κάνωντάς τα σάρκα καὶ
αἷμα σου, τοὺς ἐκοινώνησες λέγωντας: Λάβετε,
φάγετε, τοῦτό μου ἐστὶ τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα, διὰ
νὰ συγχωρηθῶσι τὰ κρίματά σας· εἰς τὴν ὁποίαν
ἡμέραν ἀνελήφθης εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἐκάθισες
εἰς τὴν δεξιὰν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός σου, νὰ βασι-
λεύσης ὡς Υἱὸς ἀγαπητός, ἀντάμα του αἰῶνια ἔτσι
σὲ παρακαλῶ διὰ τὴν παρακάλεσιν τῶν Μαθητῶν
σου, καὶ Νικολάου τοῦ Ἱεράρχου σου, νὰ συγχω-
ρήσης ὅλων τῶν ἁμαρτωλῶν ζωντανῶν καὶ ἀπο-
θαμμένων τὰ πταίσματα, καὶ νὰ μοὶ δώσης θερ-
μὰ δάκρυα, καὶ τὴν καθαρτικὴν σου, χάριν, ὅπου
ἔπλυνε τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν σου, νὰ πλύνη
καὶ νὰ καθάρισῃ τὴν μολυσμένην καρδίαν μου σή-
μερον, καὶ νὰ λαμπρύνῃ τὴν ψυχὴν μου, καὶ νὰ
ἀνοίξῃ τὸν νοῦν μου, διὰ νὰ μὲ κάμῃ ἄξιον νὰ κοι-
νωνήσω καθαρὰ, εὐλαβικά, καὶ ταπεινὰ τὰ ἁγιά
σου Μυστήρια, καὶ τώρα καὶ εἰς τὸν καιρὸν τοῦ
θανάτου μου, καὶ νὰ ἀναβῇ χαρούμενα ἡ ψυχὴ
μου, εἰς τὴν ὥραν τοῦ χωρισμοῦ μου ἀντάμα σου,

δίχως κανένα φόβον, ἐξέτασιν, ἢ ἐμπόδιον, νὰ πε-
ράσω τοῦ ἀέρος τὰ τελώνια, καὶ νὰ φθάσω εἰς τὰς
θύρας τοῦ οὐρανοῦ, καὶ νὰ ἔμβω εἰς τὴν οὐράνιον
δόξαν σου, καὶ νὰ δοξάζω, καὶ νὰ προσκυνῶ τὸ
ἅγιόν σου ὄνομα αἰώνια. Ἀμήν.

Εἰς τὴν Παρασκευὴν

ὦ γλυκύτατε ἐλευθερωτὰ τῆς ψυχῆς μου, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁμολογῶ ἔμπροσθέν σου εἰς τούτην τὴν ἡμέραν τῆς Σταυρώσεώς σου, πῶς ἐγὼ εἶμαι ὁποῦ σὲ ἐσταύρωσα μὲ τὰς πολλὰς μου ἁμαρτίας, καὶ αἰσχροῦ μου ἀνομίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἔπαθες, καὶ ἔλαβες θάνατον διὰ τὰ κρίματά μας εἰς τὸν Σταυρὸν ἐπάνω· καὶ παρακαλῶ σε εἰς τιμὴν καὶ δόξαν τοῦ ἁγίου σου Πάθους, καὶ τῶν πληγῶν, καὶ τοῦ θανάτου σου νὰ μὲ κάμῃς σύντροφον εἰς τὸ πάθος, εἰς τὰς πληγὰς, καὶ εἰς τὸν θάνατόν σου,

νά λάβω ἀπὸ τοῦτα χάριν, νά γενῶ ἄξιος, (ἂν ἦναι
θέλημά σου) νά λάβω τὰ ὅμοια διὰ τὴν ἀγάπην
σου, καθὼς καὶ ἡ ἐλεημοσύνη σου τὰ ἔλαβε διὰ τὴν
ἀγάπην μου, ἄρματώνωντάς με πάντοτε μὲ τὴν
αὐτὴν δύναμιν, καὶ ὑπομονὴν ὅπου εἶχες εἰς τὸν
καιρόν, ὅπου οἱ ἀχάριστοι Ἰουδαῖοι σὲ ἐσταύρω-
σαν. Δυνάμωσαί με, Κύριέ μου, νά σηκώσω χα-
ρούμενος ἀπὸ τὴν σήμερον τὸν Σταυρόν σου μὲ με-
γάλην μετάνοιαν, καὶ καταφρόνησιν τῶν κακῶν
μου λογισμῶν καὶ θελημάτων, καὶ φύτευσαι εἰς
τὴν καρδίαν μου τὸν πολυπονεμένον σου θάνατον,
καθὼς τὸν ἀγροίκησεν ἡ σπλαχνική σου Μητέρα,
οἱ Μαθηταί, καὶ αἱ Μαθήτριά σου ὅπου ἔστεκαν
ὑποκάτω τοῦ Σταυροῦ σου, καὶ τῶν ποδῶν σου,
καὶ φώτισαί με, καὶ κίνησαι τὰ σπλάχνα μου νά
σαλευθῶσι, καὶ νά γνωρίσωσι τὸν πόνον τοῦ θα-
νάτου σου, καθὼς ἔκαμες καὶ σὲ ἐγνώρισαν, καὶ
ἐσαλεύθησαν καὶ τὰ ἄψυχα κτίσματα εἰς τὴν Σταύ-
ρωσίν σου, διὰ νά γνωρισθῇ εἰς τὸ κόσμον ἡ θεϊκή
σου δύναμις· καὶ τὸ περισσότερο, καθὼς σὲ ἐγνώ-
ρισεν ὁ καλὸς Ληστής, καὶ σοὶ ἐπρόσπεσε, καὶ τὸν
ἔβαλες εἰς τὸν Παράδεισον, τὸ ὁποῖον παρακινεῖ

καὶ ἐμὲ τὸν κακὸν ληστήν, νὰ σοῦ ζητῶ τὴν σήμερον τὴν χάριν, ὅπου τὸν ἔδωκες ἐκεῖνον τότε, νὰ μοὶ συγχωρήσης διὰ τὰ ἅγια σου Πάθη, καὶ νὰ μὲ βάλῃς μὲ καλὴν ἐπιστροφὴν καὶ μετάνοιαν μὲ αὐτὸν εἰς τὸν Παράδεισον, ὡσὰν πλάστης μου καὶ Θεός μου· τὸ ὅμοιον νὰ κάμῃς καὶ εἰς ὅλους τοὺς Χριστιανοὺς ζωντανοὺς καὶ ἀποθαμμένους, καθὼς σὲ παρακαλεῖ καθημερούσιον ἡ Ἐκκλησία σου νὰ τοὺς ἀφήσῃς τὰ χρέη καὶ νὰ τοὺς βάλῃς εἰς τὸν Παράδεισον, διὰ νὰ βλέπωσι τὸ φῶς σου, καὶ νὰ δοξάζωσι τὴν δόξαν σου. Προσκυνῶ τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ μου καὶ λέγω πρὸς αὐτὸν διὰ τὴν ἀγάπην σου· Χαῖρε τίμιε Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ μου, ἐπειδὴ σὺ εἶσαι, ὅπου ἐγλύτωσης τὸν κόσμον, σηκώνωντας τὸν Ἰησοῦν μου ἐπάνω σου, σταυρωμένον εἰς τὸ ξύλον σου· χαῖρε εὐλογημένον δένδρον, διότι σὺ ἐσήκωσες τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς μας, καὶ μᾶς ἐλύτρωσες ἀπὸ τὸν θάνατον· χαῖρε, διότι σὺ εἶσαι ὁ δυνατὸς καὶ σιδηρένιος λαστός, ὅπου ἐξεθεμελίωσες τὰς πόρτας τοῦ Ἄδου· χαῖρε κλειδί βασιλικόν, ὅπου ἀνοιξες τὰς πόρτας τοῦ Παραδείσου· χαίρω καὶ ἐγὼ βλέπωντας πλακωμένους

τοὺς ἐχθροὺς σου κάτω, καὶ τοὺς φίλους σου νὰ βασιλεύουν ἐπάνω, καὶ ὅλους τοὺς Χριστιανοὺς ἀρματωμένους μὲ τὴν ῥάβδον σου, καὶ ὅλους τοὺς ἐχθροὺς σου νικημένους ἀπὸ τὸ βάρος σου. Ὡ Ἐσταυρωμένε μου, πόσα ἔπαθες γιὰ λόγου μας; πόσας πληγὰς; πόσα πτύσματα; πόσα γέλια; πόσα καταφρονήματα ὑπέμεινες διὰ τὰ κρίματά μας, καὶ διὰ νὰ μᾶς δώσης ἀκόμη τὸ παράδειγμα τῆς ἀληθινῆς ὑπομονῆς; Τὸ λοιπόν, πῶς νὰ φύγω τώρα τὸν Σταυρὸν ὅταν βλέπω τὸν Θεόν μου καὶ τὸν σηκώνει; πῶς νὰ βαρεθῶ τὰ βάσανα θεωρῶντας τὸν Δεσπότην μου, ὅπου τὰ ἀγαπᾷ καὶ τὰ γυρεύει, καὶ τὰ ἀγκαλιάζει, καὶ διὰ δόξαν του πολλήν, καὶ ἀκριβὰ τὰ ἔχει; ἔντροπή δίχως ἄλλο εἶναι, Χριστέ μου, εἰς τοῦ λόγου μου, ἀνίσως καὶ παραπονοῦμαι διὰ τὰ κακὰ ὅπου μὲ κάμουν οἱ ἄνθρωποι, διὰ τοὺς πειρασμούς, ὅπου μὲ σηκώνουν οἱ δαίμονες, καὶ ἡ σάρκα, καὶ ἡ κακὴ μου γνώμη μὲ τοῦ κόσμου τὰς προφάσεις, διὰ τὴν πτωχείαν καὶ τὰς ἀρρώστιας, ὅπου παραχωρεῖς καὶ μὲ λαχαίνουσι διὰ τὰς ἁμαρτίας μου, τὸ ὅποϊον κάμνεις διὰ νὰ σὲ σιμώνω, καὶ νὰ σὲ δοξάζω, ὅπου μὲ παιδεύεις

ἔδω διὰ τὸ καλόν μου, διὰ νὰ μὲ ἀναπαύσης μὲ
περισσότεραν δόξαν εἰς τὴν βασιλείαν σου. Ἐπει-
δὴ εἶναι λοιπόν, ἔτσι, πλήθυνε Θεέ μου καὶ πε-
ρίσσευσαι τοὺς κόπους, τοὺς πειρασμούς, καὶ τοὺς
πόνους μου, μόνον νὰ μὲ περισσεύης τὴν ὑπομονὴν
καὶ δύναμιν, καὶ τὴν εὐχαριστίαν, καὶ δοξολο-
γίαν, εἰς ὅσα βάσανα μοὶ συνέβουσι· διότι γνωρί-
ζω, πῶς εἶμαι ἀχαμνὸς καὶ κακόγνωμος, ἂν δέν
με δυναμώσης· τυφλός, ἂν δέν με λύσης· πεφοβι-
σμένος, ἂν δέν με συντροφεύσης· κακός, ἂν δέν μὲ
μεταλλάξης· χαϊμένος, ἂν δέν με γυρεύσης· σκλα-
βωμένος, ἂν δέν με ἐλευθερώσης μὲ τὴν πλουσίαν
καὶ θεϊκὴν σου δύναμιν, καὶ μὲ τὴν χάριν τοῦ ἁγί-
ου σου Σταυροῦ. Ἀμήν.

Εἰς τὸ Σάββατον

Θεὲ καὶ αἰώνιε Κριτὰ μου, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, γνωρίζω ἀληθινά, ὅτι τὰ ἁμαρτήματά μου δὲν ἤμποροῦσι μὲ γράμματα νὰ γραφθῶσιν, οὐδὲ μὲ λόγον νὰ ὁμιληθῶσιν, οὐδὲ μὲ νόησιν νὰ νοηθῶσι· διότι εἶναι ἄπειρον πλῆθος, καὶ ἀπὸ αὐτὰ τὰ μέτρα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης. Διὰ τοῦτο σε παρακαλῶ εἰς τὴν ἡμέραν ταύτην, ὅπου ἦσουν θαμμένος ἀπὸ τὸν Ἰωσήφ καὶ Νικόδημον εἰς τὸν τάφον νεκρός (εἰς τὴν ὁποίαν ὥραν κατέβη ἡ ἅγια σου, καὶ τεθεωμένη ψυχὴ εἰς τὸν Ἄδην, καὶ μὲ τὸ φῶς τῆς Θεότητός σου ἐδίωξες τὸ σκότος καὶ ἔφεξες χαρὰν μεγάλην εἰς τοὺς Προπάτοράς μας, καὶ τοὺς ἐλευθέρωσες ἀπὸ τὸν Ἄδην, καὶ τοὺς ἀνέβασες εἰς τὸν οὐράνιον Παράδεισον), νὰ θανατώσης, καὶ νὰ θάψῃς καὶ τὰς ἁμαρτίας μου, τὰς κακὰς μου γνώμας, καὶ λογισμοὺς εἰς τὸν τάφον τῆς ἀλησμονησίας, νὰ χαθῶσιν ἀπὸ τὸν νοῦν μου, καὶ νὰ μὴ στέκωνται πλέον ζωνταναί, νὰ ἐνερ-

γοῦσιν εἰς τὴν ψυχὴν μου· καὶ νὰ μὲ καθαρίσῃς ἀπὸ τὴν σήμερον ψυχικά, καὶ σωματικά, ἀπὸ τὰς ἀσχήμους, καὶ συγχαμεράς μου πράξεις, καὶ νὰ φέξῃς εἰς τὸν σκοτεινὸν ἄδην τῆς καρδίας μου, καὶ νὰ διώξῃς τὸ σκότος τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ νὰ μὲ ἀνεβάσῃς μὲ τὸν νοῦν καὶ τὴν ψυχὴν μου εἰς τὰ οὐράνια, νὰ χαίρωμαι τὸ πρόσωπον καὶ τὴν δόξαν σου. Ναί, Κύριέ μου, ἀποδέξου ὡς θυμίαμα γλυκύτατον τὴν προσευχὴν μου, διὰ τὰς παρακλήσεις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς ἡγαπημένης Μητρός σου, ὅπου μὲ παρθενίαν σὲ ἐγέννησεν, ὅπου σὲ ἐβύζαξεν, ὅπου σὲ ἀνέθρεψεν, ὅπου ἤκουε τὰς διδαχάς σου, καὶ εὐφραίνετο, ὅπου ἔβλεπε τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἠγαλλιᾶτο τὸ πνεῦμα της, ὅπου ἐθεώρει τὸ ἁγιώτατόν σου πρόσωπον, καὶ ἔχαιρε θαυμασιώτατα ἡ ψυχὴ της, ὅπου σὲ εἶδεν εἰς τὸν Σταυρὸν κρεμασμένον, καὶ καταπληγωμένον ἀνάμεσα εἰς τοὺς δύο ληστάς, καὶ ἐσφάγη ἀπὸ τοὺς πόνους σου καὶ τὰς πληγὰς σου ἡ καρδιά της, ὅπου σὲ ἔθαψε ἀντάμα μὲ τοὺς Μαθητάς καὶ τὰς Μυροφόρους εἰς τὸν τάφον, ὅπου σὲ εἶδεν ἀναστημένον μὲ τοὺς λοιπούς, ὅπου σὲ ἔβλεπεν εἰς τὴν Ἀνάλη-

φίν σου ἀπὸ τὴν γῆν εἰς τὸν οὐρανὸν συντροφια-
σμένον μὲ τοὺς Ἀγγέλους σου. Ἀκόμη διὰ τοὺς
ἀγίους, ὅπου σὲ παρακαλοῦν ἀντάμα ὅλοι τους
διὰ ὅλον τὸν κόσμον, νὰ κάμῃς εἰς ζωντανούς, καὶ
ἀποθαμμένους ἔλεος, πρὸς τοὺς ὁποίους λέγω: Ὡ
καλότυχοι τοῦ Θεοῦ ἄνθρωποι, μὴ λείψετε νὰ πα-
ρακαλῆτε τὸν Θεὸν ἡμέραν καὶ νύκτα διὰ ἡμᾶς
τοὺς ἀτύχους καὶ ἁμαρτωλούς συγγενεῖς σας, ὅπου
ἡμέραν καὶ νύκταν τὸν πταίομεν μὲ τόσα ἄμετρα
κρίματα· ἐνθυμηθῆτε, πῶς εἴσθε καὶ σεῖς διαβά-
ται, ὡσὰν ἡμᾶς, εἰς τοῦτον τὸν κόσμον, πειρα-
σμένοι, ἀποδιωγμένοι ἀπὸ τοὺς κακούς, καὶ ἐνδε-
εῖς ἀπὸ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, καὶ καθὼς τὴν χρεῖ-
αζόμεθα καὶ ἡμεῖς τώρα, καὶ μὲ πολλὰ δάκρυα
τὴν ἐζητήσατε τότε, καὶ τὴν εὐρήκατε καὶ τὴν ἐμε-
ταχειρίσθητε. Ὡ μακάριοι Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, ἅς
γίνῃ καὶ τώρα τὸ ὅμοιον διὰ λόγου μας, ὅπου χρεῖ-
αζόμεθα πολλὰ τοῦ Θεοῦ τὴν χάριν, καὶ τὴν βοή-
θειαν, καὶ δὲν τὴν ζητοῦμεν καθὼς πρέπει καὶ θέ-
λει ὁ Θεός, καὶ οἱ νόμοι του. Ἴδετε καὶ στοχα-
σθῆτε τί κάμνει χρεῖα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θε-
οῦ· τί πρᾶγμα λείπει κάθε ἀνθρώπου· κατὰ τὴν

ὥραν ζητήσατέ το τοῦ Θεοῦ καὶ μὴ σχολάζετε,
ἀπὸ τὰς προσευχάς σας, ὥστε νὰ δίδητε τῶν ἁμαρ-
τωλῶν τὴν συμπάθειαν, τῶν πτωχῶν τὰ χρειαζό-
μενα, τῶν πικραμένων τὴν παρηγορίαν, τῶν ἀρρώ-
στημένων τὴν ἰατροίαν, τῶν ἀχαμνισμένων τὴν
ὑγείαν, τῶν ἀγνώστων τὴν γνῶσιν, τῶν πλεόντων
τὴν τέχνην τῆς θαλάσσης, τῶν διωγμένων τὴν βοή-
θειαν, καὶ ὅλων ἀντάμα τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ διὰ
τὴν σωτηρίαν τους. Ἀμήν.

